

Sygn. akt IC 1426/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2016r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

Przewodniczący: SSR Aleksandra Konkel

Protokolant: Judyta Pukownik

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2016r. G.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko R. S.

o zapłatę

1. umarza postępowanie co do kwoty 3.843,96 zł (trzy tysiące osiemset czterdzieści trzy złote dziewięćdziesiąt sześć groszy);
2. zasądza od R. S. na rzecz (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. kwotę 38.286,03 (trzydzieści osiem tysięcy dwieście osiemdziesiąt sześć złotych trzy grosze) wraz z odsetkami od dnia 2 stycznia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. w wysokości odsetek ustawowych oraz od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty w wysokości ustawowych odsetek za opóźnienie;
3. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
4. zasądza od R. S. na rzecz (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. kwotę 3.910,96 zł (trzy tysiące dziewięćset dziesięć złotych dziewięćdziesiąt sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

IC 1426/15

UZASADNIENIE

(...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagał się zasądzenia od R. S. kwoty 45.886,77 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

Roszczenie swe powód wywodził z umowy kredytu zawartej przez pozwanego z (...) Bank (...) S.A. z dnia 7 października 2011 r., z której wierzytelność (między innymi) wniesiona została aportem – jako wkład niepieniężny - do (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej, która następnie przelała, między innymi, tę wierzytelność na powoda. Na dochodzona pozwem kwotę składa się niespłacony kapitał (27.833,66 zł) oraz kwota skapitalizowanych odsetek za opóźnienie (18.053,11 zł).

Wobec stwierdzenia przez(...) braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, sprawa przekazana została do Sądu rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku.

Nakazem zapłaty z dnia 16 czerwca 2015r. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Od nakazu tego pozwany wywiódł sprzeciw zaskarżając go w całości i domagając się oddalenia powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazał, iż dług wobec pierwotnego wierzyciela (banku) jest egzekwowany na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego, zaś aktualny wierzyciel nie uwzględnił wpłat dokonanych przez pozwanego na rachunek komornika w łącznej kwocie 4.000 zł.

W piśmie procesowym z dnia 12 października 2015r. stanowiącym replikę na sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty powód wskazał, iż dokonane przez dłużnika wpłaty zostały uwzględnione przy formułowaniu żądania pozwu i wskazał sposób ich rozliczenia. Jednocześnie oświadczył, iż cofa pozew co do kwoty 3.843,96 zł wskazując iż należność została błędnie wyliczona, zaś na kwotę żadaną pozwem (42.042,81 zł) składają się kwoty: 27.833,66 zł (kapitał), 1.070,04 zł (odsetki umowne) oraz 13.139,11 zł (odsetki za opóźnienie).

W piśmie z dnia 13 listopada 2015r. pozwany zgodził się ze wskazana przez powoda kwotą zadłużenia z tytułu kapitału kredytu (27.833,66 zł) natomiast zakwestionował wysokość odsetek wskazując, iż powinny to być odsetki ustawowe. Zakwestionował również prawo powoda do kapitalizacji odsetek. Oświadczył ponadto, iż nie kwestionuje sposobu rozdysponowania kwoty 4.000 zł wpłaconych komornikowi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 października 2011 r. pomiędzy (...) Bank (...) S.A. w W. a R. S. została zawarta umowa kredytu konsumpcyjnego nr (...).

/okoliczność bezsporna, nadto dowód: kopia pierwszej strony umowy, k.55/

Pismem z dnia 25 kwietnia 2012r. bank rozwiązał umowę z pozwanym z uwagi na zaległości w płatnościach i wezwał go do spłaty należności w kwocie 29.935,63 zł.

/rozwiązanie umowy, k.56/

W dniu 12 czerwca 2012 r. (...) Bank (...) S.A. w W. wystawił Bankowy Tytuł Egzekucyjny Nr (...) (dalej jako bte) w którym stwierdził, że umowa z R. S. została rozwiązana w dniu 10 czerwca 2012r., zaś wysokość zobowiązania dłużnika wynosi 30.701,56 zł, w tym: 28.285,78 zł z tytułu należności głównej, 2.340,56 zł z tytułu odsetek umownych oraz 75,22 zł z tytułu odsetek podwyższonych. Bank oświadczył, że roszczenie objęte tytułem egzekucyjnym jest wymagalne.

/bte, k. 57/

Postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2013 r. w sprawie (...)Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Gdańsk – Północ w Gdańsku nadał klauzulę wykonalności wskazanemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu o numerze (...) w zakresie zobowiązań dłużnika opisanych w tym tytule.

/postanowienie k. 59-59v/

Na mocy aktu notarialnego podpisanego w dniu 8 października 2014 r. przed notariuszem w W. M. W., (...) Bank (...) S.A. w W. jako komandytariusz wniósł apotem do spółki (...) sp. z o.o. sp. komandytowa z siedzibą w W. wkład niepieniężny w postaci wymagalnych wierzytelności pieniężnych, wynikających z umów kredytowych których stroną jest (...) Bank (...) S.A. w W. i do dnia zawarcia umowy niespłaconych, obejmujących roszczenia o spłatę kapitałów tych kredytów i roszczenia o wszelkie świadczenia uboczne związane z tymi kredytami, przy czym wraz z wierzytelnościami przechodzą zasądzone przez sądy lub przyznane przez organy egzekucyjne koszty procesu związane z tymi wierzytelnościami, określonych w wykazie wierzytelności, stanowiącym załącznik do tej umowy. Wniesienie aportu nastąpiło poprzez zmianę umowy spółki.

/wypis z akt notarialnego - k. 33-36v/

W dniu 24 października 2014 r. spółka (...) sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w W. zawarła z (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. umowę świadczenia w miejsce wykonania. Na mocy tej umowy spółka (...) sp. z o.o. sp.k. w W. przelała na wskazany Fundusz Inwestycyjny wierzytelności z tytułu umów bankowych, przysługujących uprzednio (...) Bank (...) S.A. w W. jako wierzycielowi pierwotnemu, wskazanych w załączniku nr 4a do Umowy uzupełniającej.

Aneksem nr (...) z dnia 12 sierpnia 2014r. strony zmieniły umowę z dnia 24 października 2014r. w zakresie preambuły.

/umowa o świadczenie w miejsce wykonania k. 32-32v; aneks, k.88-91; wykaz wierzytelności, k.94-99/

W dniu 02 stycznia 2015 r. (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu Sekurytyzacyjnego nr (...), w którym oświadczył, iż w dniu 24 października 2014 r. nabył od (...) sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w W. wierzytelność wobec dłużnika R. S.

z tytułu umowy o numerze (...) na łączną kwotę 45.886,77 zł. Na kwotę tą składają się: kwota 27.833,66 zł tytułem kapitału oraz kwota 18.053,11 zł tytułem odsetek.

/wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego k. 21/

Sąd zważył, co następuje:

Sąd uznał za wiarygodny zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci dowodów z dokumentów i kopii dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy niniejszej i oparł się na nim dokonując ustaleń faktycznych. Ponadto, okoliczności faktyczne były w znacznej mierze niesporne pomiędzy stronami. Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności wobec powoda, jako następcy prawnego banku, z którym zawarł umowę kredytu. Nie kwestionował również żądania co do wysokości niespłaconego kapitału kredytu. Przedmiotem sporu była natomiast wysokość odsetek.

W tym miejscu wskazać należy, iż zgodnie z treścią art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Przepis ten określa reguły dowodzenia, tj. przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Zaprzeczenie dokonane przez stronę procesową powoduje, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności stają się sporne i muszą być udowodnione. W razie ich nieudowodnienia Sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba że miał możliwość przekonać się o prawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie (orzeczenie SN z 28.04.1975 r., sygn. akt III CRN 26/75).

Powód wywodził swoje roszczenie z zawartej umowy o przelew wierzytelności (art. 509 kc). Analizując złożone przez stronę dokumenty Sąd uznał, iż powód nie przedstawił wiarygodnych dowodów na potwierdzenie uprawnienia do naliczania odsetek od należności głównej w wysokości odsetek maksymalnych.

Zważyć należy, iż z mocy art. 513 § 1 kc dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie. Dokonując analizy relacji pomiędzy dłużnikiem a cesjonariuszem nie należy tracić z pola widzenia, że w drodze cesji cesjonariusz może nabyć tylko tyle praw, ile miał cedent, co oznacza, że nie może żądać od dłużnika świadczenia w większym rozmiarze niż mógł żądać cedent. Co więcej, sytuacja prawna dłużnika, na skutek przelewu, nie może ulec pogorszeniu względem tej, jaką dłużnik miał przed przelewem. Z wierzytelnością po przelewie pozostają zatem związane wszystkie zarzuty dłużnika, które mogły być podnoszone w stosunku do poprzedniego wierzyciela (cedenta). W doktrynie wskazuje się na trzy rodzaje zarzutów: te, które przysługiwały dłużnikowi w stosunku do cedenta, zarzuty osobiste dłużnika oraz zarzuty dotyczące samej umowy cesji (niebędące zarzutami ani osobistymi, ani służącymi w stosunku do cedenta).

Pozwany zakwestionował wysokość odsetek żądanych przez powoda. Zgodnie z zapisem łączącej R. S. z pierwotnym wierzycielem umowy, wysokość rocznej stopy oprocentowania zadłużenia przeterminowanego określa tabela

oprocentowania. Tabeli takiej do akt sprawy jednak strona powodowa nie złożyła, pomimo zakwestionowania przez pozwanego uprawnienia powoda do naliczania odsetek w wysokości odsetek maksymalnych.

Zgodnie z przepisem art. 481 § 1 kc, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Nie kwestionując zatem prawa powoda do domagania się od pozwanego odsetek, należało żądanie co do wysokości tychże uznać za nieudowodnione. Z tego względu, w punkcie 2 wyroku Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę należności głównej, obejmującej niespłacony kapitał (27.833,66 zł) powiększony o odsetki ustawowe w okresie od dnia wniesienia pozwu do dnia 31 grudnia 2015r, oraz odsetki ustawowe za opóźnienie za okres od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty. Powyższe rozróżnienie wynika ze zmiany, z dniem 1 stycznia 2016r., treści art. 481§2 kc.

W tym miejscu wskazać należy, iż – wbrew stanowisku pozwanego – powód miał prawo dokonać kapitalizacji odsetek, to jest doliczyć je do należności głównej i żądać od tak ustalonej kwoty dalszych odsetek liczonych od dnia wniesienia pozwu. W myśl bowiem art.482§1 kc, od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powodztwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłuższej sumy.

Z przytoczonych względów orzeczono jak w punkcie 2 sentencji. Na zasądzoną kwotę złożyły się:

- 27.833,66 zł (niespłacony kapitał kredytu)
- 1.070,04 zł (niezaspokojone odsetki umowne wynikające z (...))
- 75,22 zł (odsetki za opóźnienie naliczone przez bank do dnia wystawienia bte)
- 5.389,80 zł (odsetki za opóźnienie w wysokości odsetek ustawowych, obliczone od kwoty 28.285,78 zł za okres od 12 czerwca 2012r. do dnia 28 listopada 2013r.)
- 3.917,31 zł (odsetki za opóźnienie w wysokości odsetek ustawowych, obliczone od kwoty 27.833,66 zł za okres od 29 listopada 2013r. do dnia 1 stycznia 2015r.).

W punkcie 3 oddalono powództwo dalej idące, na podstawie art.6 kc a contrario. Oddaleniem objęto kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy kwotą wyliczonych przez powoda odsetek w wysokości odsetek maksymalnych a kwotą odsetek obliczonych jako odsetki ustawowe.

Zważywszy, że powód cofnął powództwo co do kwoty 3.843,96 zł, w punkcie 1 sentencji Sąd postępowanie w tym zakresie umorzył. W myśl art. 203 § 1 kpc pozew może być cofnięty bez zgody pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeśli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. Zgodnie z treścią art. 355 § 1 kpc, sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeśli powód cofnął pozew ze skutkiem prawnym. W niniejszej sprawie zgoda pozwanego na cofnięcie pozwu nie była wymagana, bowiem cofnięcie pozwu nastąpiło przed rozpoczęciem rozprawy, a brak było podstaw do przyjęcia, iż cofnięcie pozwu byłoby sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzało do obejścia prawa.

Odnosząc się do wniosku pozwanego, złożonego na rozprawie w dniu 28 stycznia 2016r., o zawieszenie postępowania do końca lutego 2016r. celem podjęcia przez R. S. z powodem negocjacji odnośnie spłaty zadłużenia, po uprzednim uzyskaniu środków finansowych, o które toczy się postępowanie przed sądem, uznać go należało za niezasadny. Okoliczności podniesione przez pozwanego nie stanowiły podstawy odroczenia, tym bardziej, że postępowanie dowodowe w sprawie zostało w całości przeprowadzone, zaś negocjacje stron dotychczas się nie toczyły, bowiem R. S. dopiero zamierzał wystąpić z propozycją ich podjęcia.

O kosztach postępowania, w punkcie 4 sentencji, orzeczono na podstawie art. 100 kpc w związku z art.98§1 i 3 kpc oraz art.99 kpc, zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę stanowiącą 83% z kwoty kosztów poniesionych przez (...)

Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.. W takim bowiem zakresie R. S. przegrał proces.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)